អង្គការរ៉ឺម៉កកង់បី
សម្រាប់កុមារ R4C

តើនរណាជាអ្នក លាបពណ៌មេឃ?

Who Painted the Sky?

សូមស្កេនQR Code

គំនូរជីវចល   ធនធានបង្រៀន

Written by TukTuk

Illustrated by Choven Hen

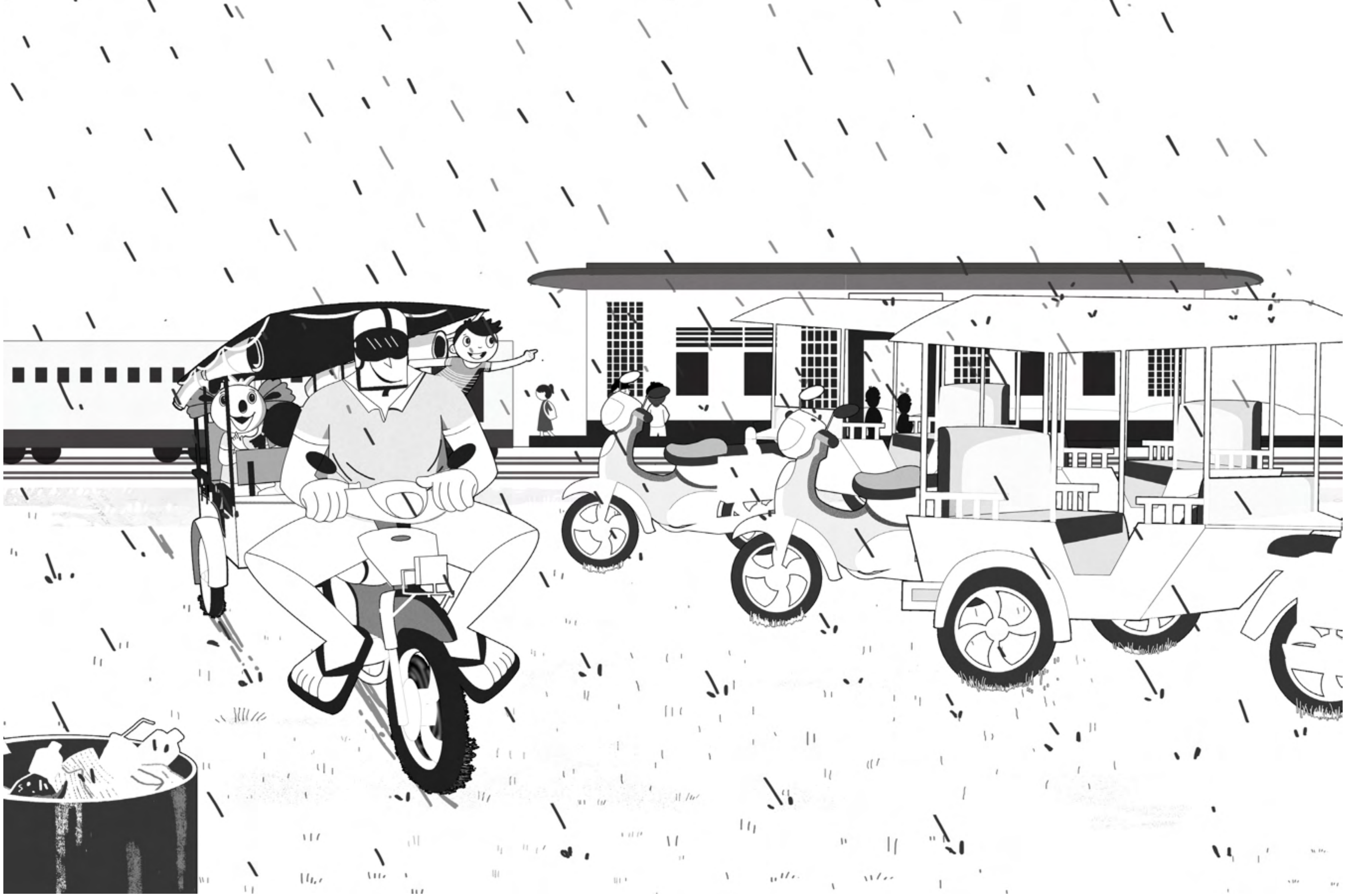

ថ្ងៃមួយ យ៉េកនិងខេទីបានជិះរតនានិងមករាទៅភូមិស្វាយចេក ទាំងពេលនោះមេឃកំពុងរលឹមព្រិចៗ។
នៅតាមផ្លូវ ពួកគេបានជិះកាត់រ៉ឺម៉កកង់បីជាច្រើន។
តើរ៉ឺម៉កកង់បីទាំងនោះមានពណ៌អ្វី?
ត្រូវហើយ! រ៉ឺម៉កកង់បីភាគច្រើនមានពណ៌ក្រហម។

បន្តិចក្រោយមក ពួកគេបានជិះកាត់លោកសង្ឃកំពុងនិមន្តតាមផ្លូវ ដោយក្នុងព្រះហត្ថកាន់ឆ័ត្រស្អាតៗគ្រប់ព្រះអង្គ។
តើលោកសង្ឃក្រងស្បង់ពណ៌អ្វីដែរ?
ត្រូវហើយ! ទ្រង់ក្រងស្បង់ពណ៌ទឹកក្រូច។

អង្គការរ៉ឺម៉កកង់បី
សម្រាប់កុមារ R4C

ពួកគេបានជិះកាត់ដើមស្វាយដ៏ធំត្រឈឹងត្រឈៃមួយដែលមានផ្លែជាច្រើន។
តើផ្លែស្វាយមានពណ៌អ្វី?
ពេលដែលវាទុំហើយផ្អែម វាមានពណ៌លឿង។
តែរតនានិងមករាបែរជាចូលចិត្តញ៉ាំស្វាយពេលវានៅពណ៌បៃតងទៅវិញ។

អង្គការរ៉ឺម៉កកង់បី
សម្រាប់កុមារ R4C

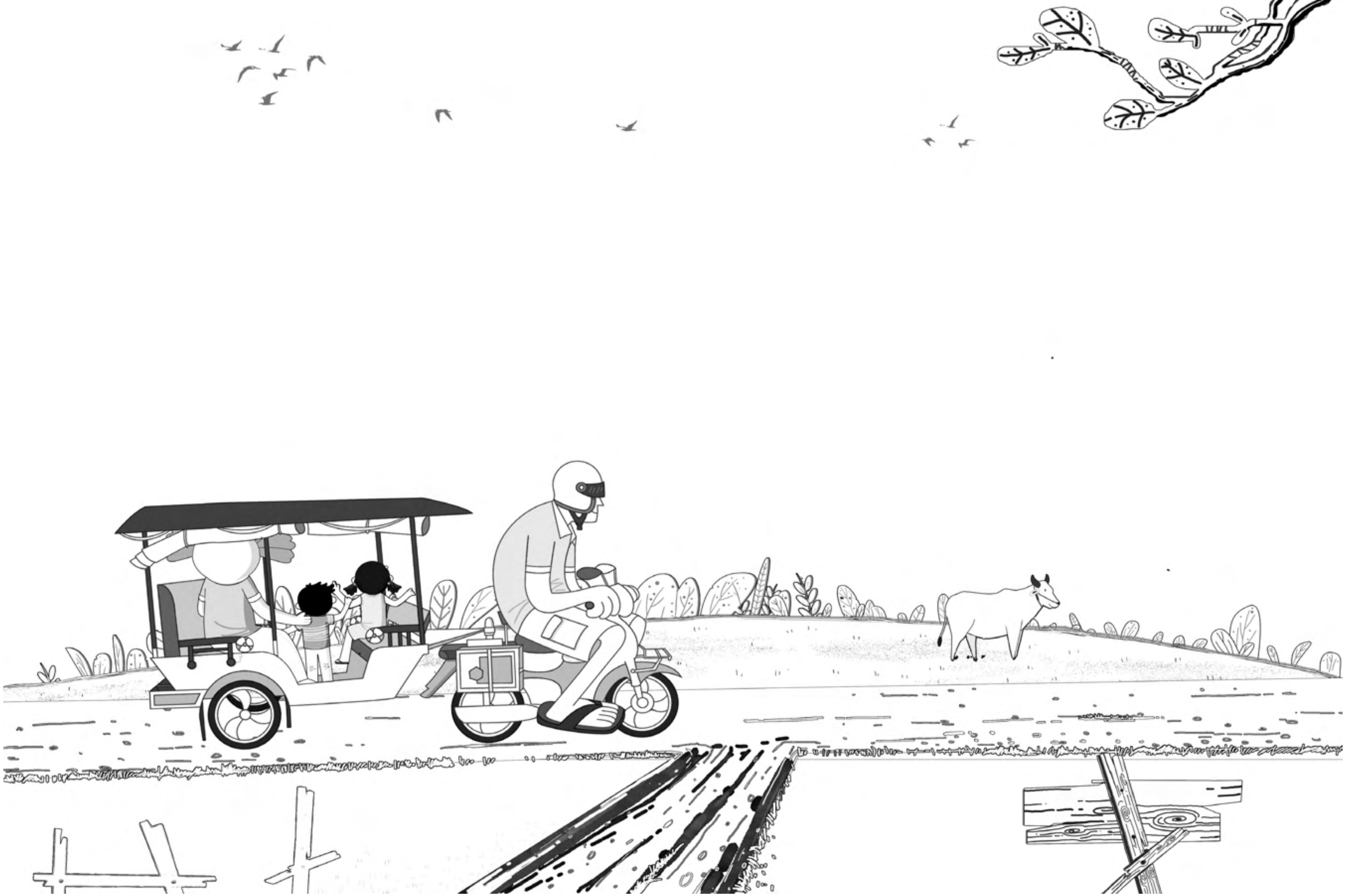

ពួកគេបានជិះបត់តាមផ្លូវកោង ហើយមេឃក៏ចាប់ផ្តើមរាំង។
តើមេឃមានពណ៌អ្វី?
ត្រូវហើយ! មេឃមានពណ៌ខៀវដូចរ៉ឺម៉កកង់បីរបស់យ៉េកអ៊ីចឹង។

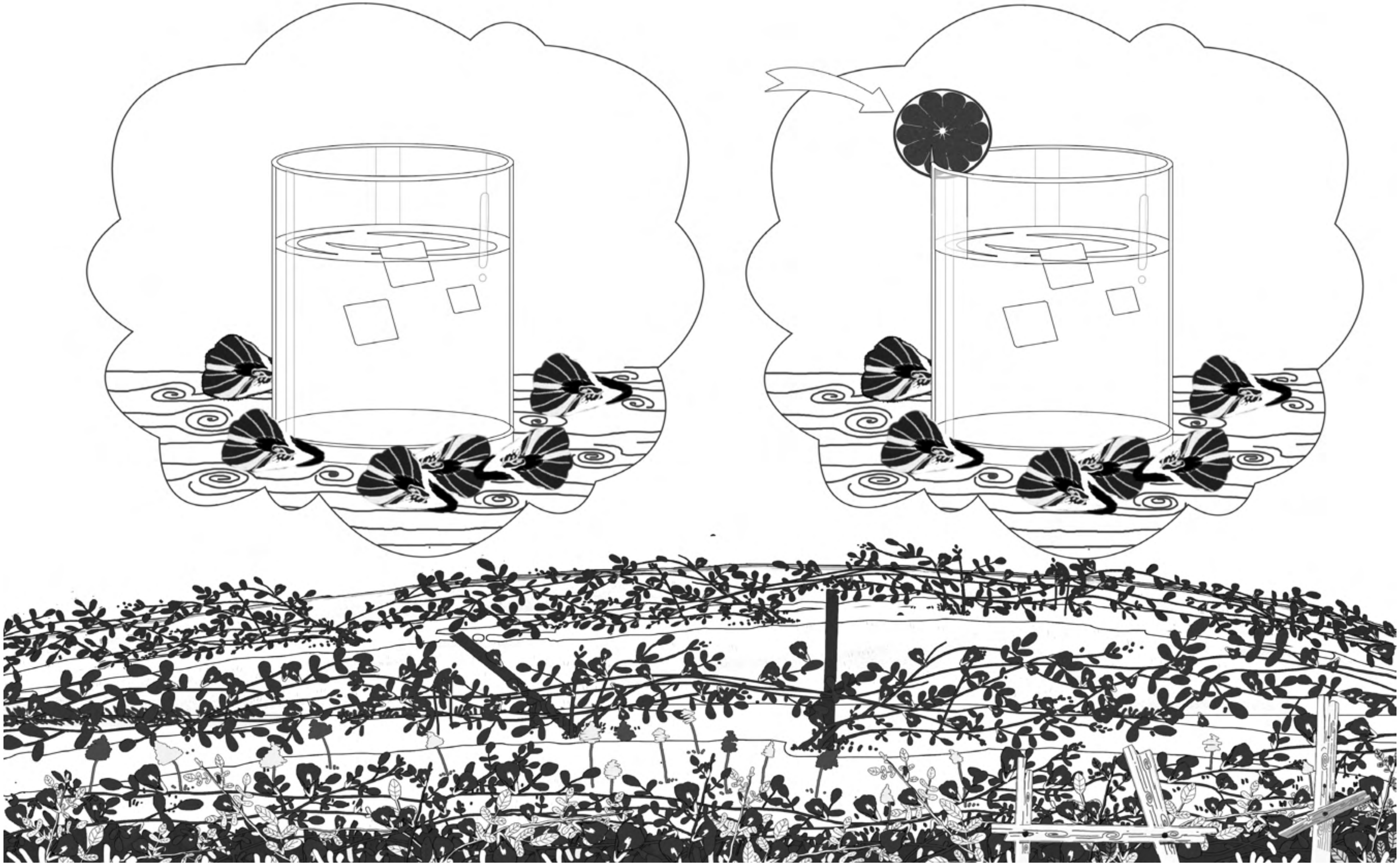

ពួកគាត់បានជិះកាត់វាលមួយពោរពេញទៅដោយផ្កាអមតៈ។
នៅពេលយើងយកផ្កាអមតៈឆុងជាទឹកតែ តើវាចេញពណ៌អ្វី?
ទឹកតែនោះនឹងចេញពណ៌ខៀវស្វាយស្អាតណាស់។ ចុះពេលយើងដាក់ក្រូចឆ្មារចូលទៅ តើវាចេញពណ៌អ្វី?
វានឹងចេញពណ៌ស្វាយ។

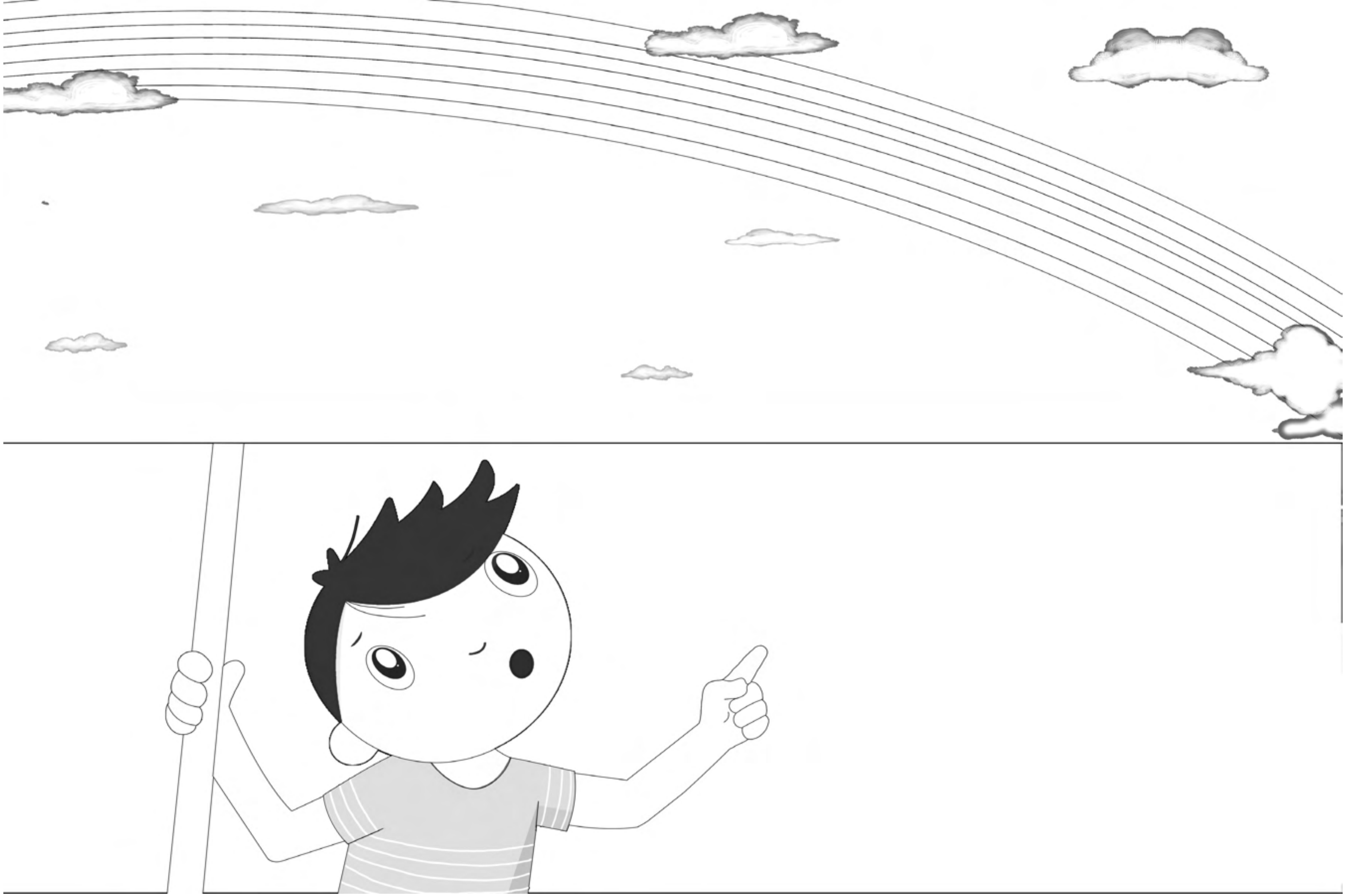

មកាលើកដៃចង្អុលហើយស្រែក « មើលនោះទៅ! មានគេលាបពណ៌លើមេឃន៎! »
ដោយមានឥន្ទធនូមួយបានបង្ហាញខ្លួននៅលើមេឃ។

អង្គការរ៉ឺម៉កកង់បី
សម្រាប់កុមារ R4C

រតនាក៏បាននិយាយ « នែ មករា! កុំចង្អុលទៅឥន្ទធនូអីចឹង ប្រយ័ត្នដាច់ម្រាមដៃទៅណា »។
មករាភ័យក៏ទម្លាក់ដៃរបស់ខ្លួនចុះភ្លាម។

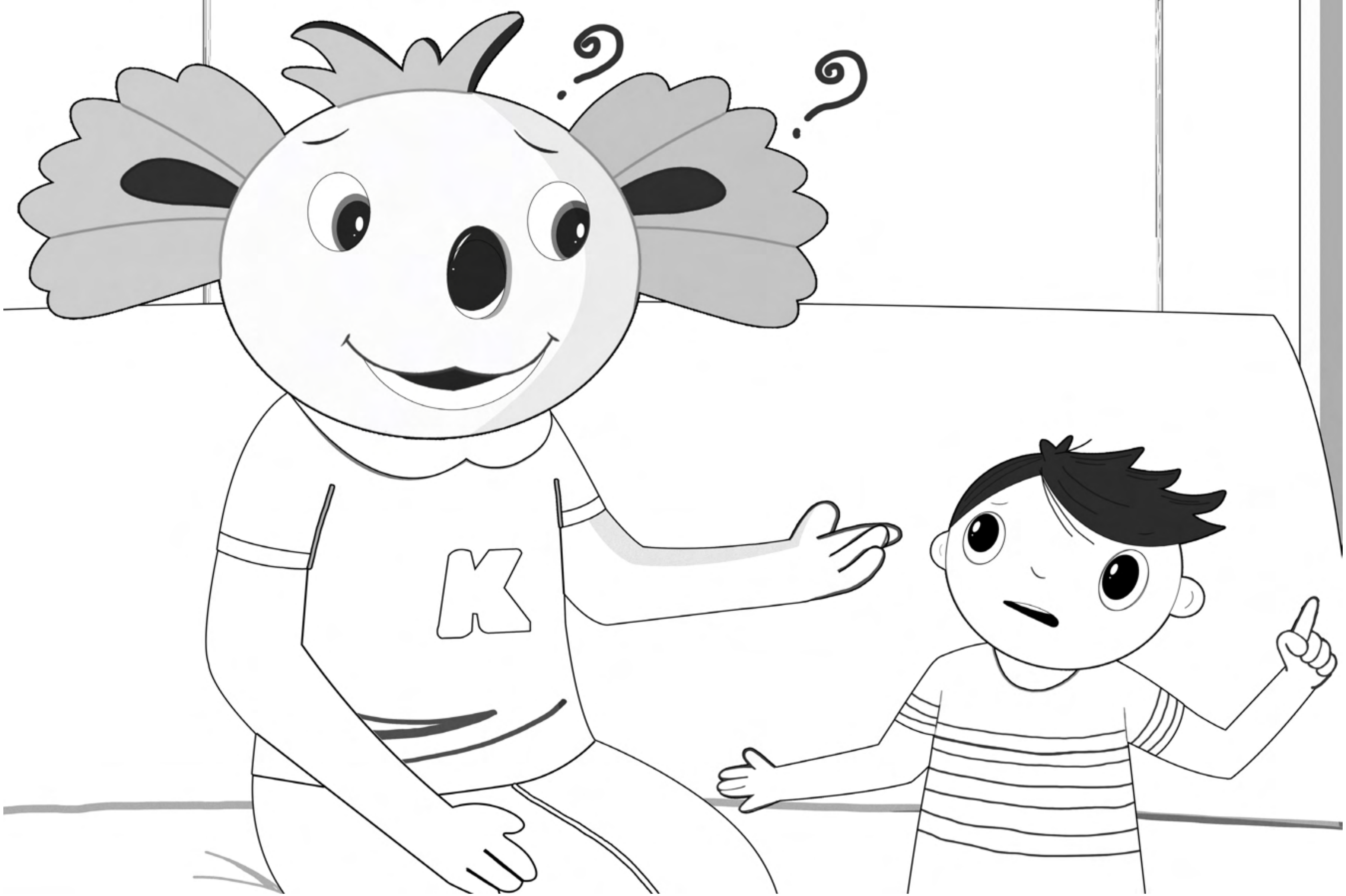

ខេទីសួរ « ហេតុអ្វីទៅ? »
រតនាឆ្លើយ « ម្ដាយខ្ញុំតែងប្រាប់ថា បើយើងចង្អុលទៅឥន្ទធនូ យើងនឹងដាច់ម្រាមដៃជាមិនខាន »។
មករាក៏និយាយ « តែឥន្ទធនូស្អាតខ្លាំងណាស់។ បើសិនខ្ញុំអាចលាបពណ៌ឱ្យមេឃដូចអីចឹងដែរ
មិនដឹងជាសប្បាយប៉ុណ្ណាទេ »។

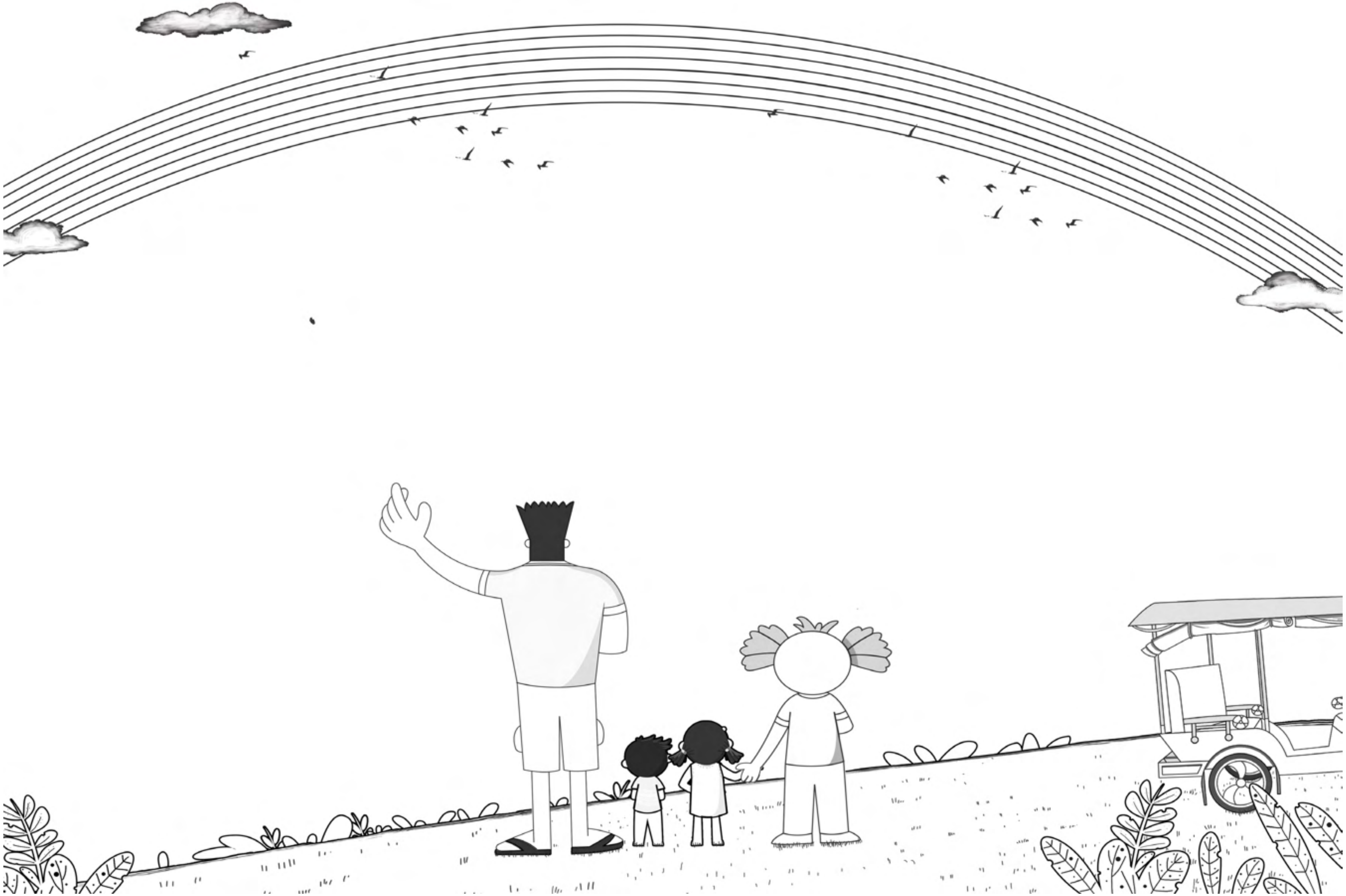

អង្គការរ៉ឺម៉កកង់បី
សម្រាប់កុមារ R4C

យ៉េកញូខេទីនិយាយជាមួយក្មេងៗដូចនេះ គាត់ក៏បានឈប់រ៉ឺម៉កកង់បីបន្តិច ដើម្បីមើលឥន្ទធនូទាំងអស់គ្នា ហើយយ៉េកក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយបកស្រាយពីឥន្ទធនូ។

អង្គការរ៉ឺម៉កកង់បី
សម្រាប់កុមារ R4C

គាត់ចាប់ផ្ដើមបកស្រាយ « ឥន្ទធនូមើលទៅដូចជាកេលាបពណ៌លើមេឃអឺចឹង
តែតាមពិតវាគ្រាន់តែជាពន្លឺនៅលើមេឃប៉ុណ្ណោះ »។
គាត់បន្តទៀត « ទឹកភ្លៀងនិងពន្លឺថ្ងៃបូកចូលគ្នាបង្កើតបានជាពណ៌ដ៏ស្រស់ស្អាតទាំងនេះ »។
មករាក៏តប « ស្ដាប់ទៅដូចមានផទមន្តលើមេឃអឺចឹង »។

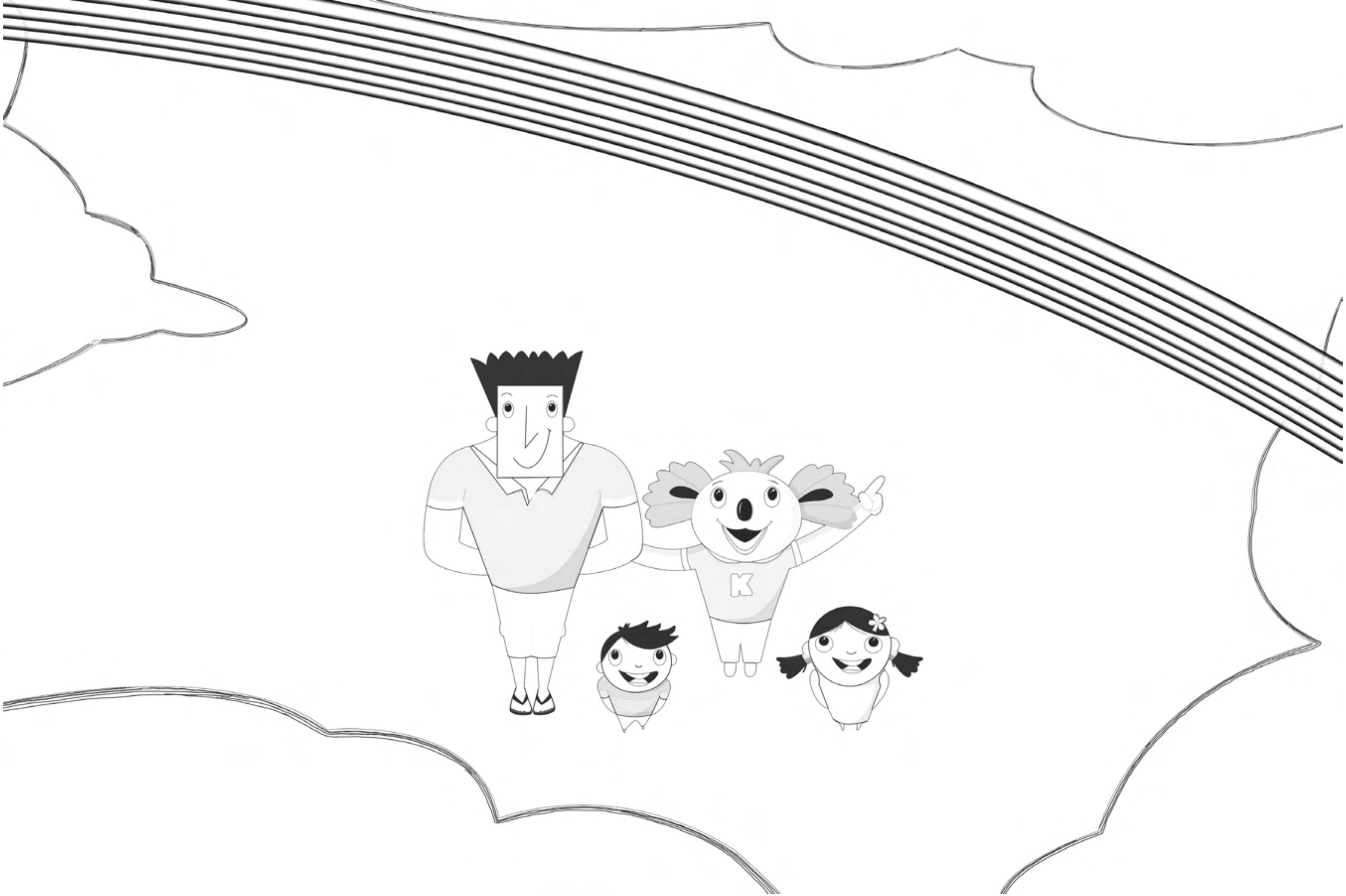

អង្គការរ៉ឺម៉កកង់បី
សម្រាប់កុមារ R4C

យ៉េកក៏សួរក្មេងៗ « តើអ្នកទាំងពីរស្គាល់ពណ៌ទាំងអស់ក្នុងឥន្ទធនូដែរឬទេ? »
រតនានិងមករាងើយមើលទៅមេឃ ហើយក៏ចាប់ផ្ដើមរាប់
« ពណ៌ក្រហម ពណ៌ទឹកក្រូច ពណ៌លឿង ពណ៌បៃតង ពណ៌ខៀវ ហើយពណ៌... »
ខេទីបន្ថែប « នៅមានពីរពណ៌ទៀតណា! »
យ៉េកក៏ឆ្លើយ « ត្រូវហើយ! នៅមានពណ៌ខៀវស្វាយនិងពណ៌ស្វាយទៀត »។

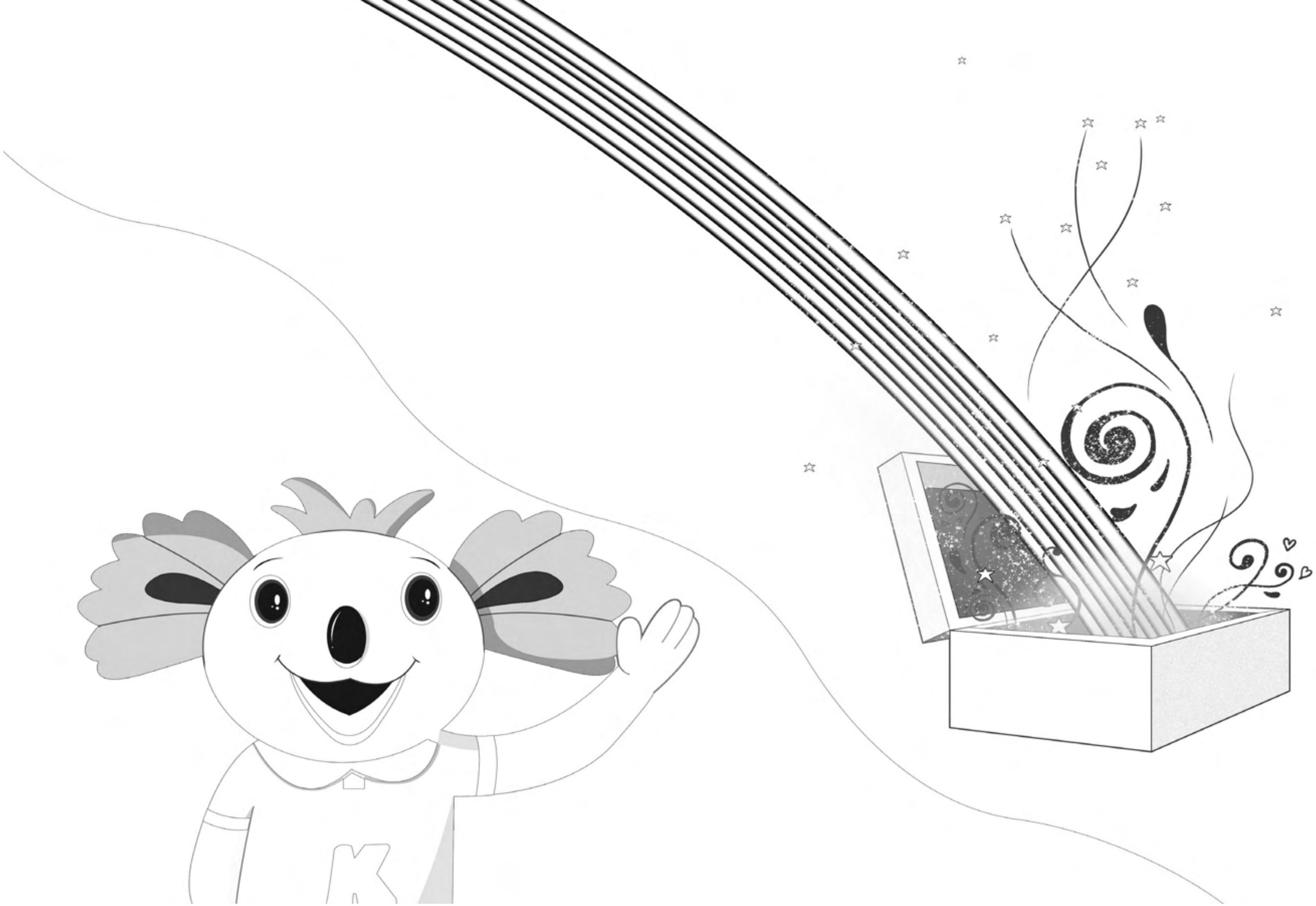

ខេទីក៏បានបន្តប្រាប់ពួកគេ « នៅប្រទេសអូស្រ្តាលី គេមានជំនឿតៗគ្នាថា ប្រសិនបើយើងធ្វើដំណើរដល់ចុងឥន្ទធនូ នោះបំណងប្រាថ្នារបស់យើងនឹងក្លាយជាការពិត »។

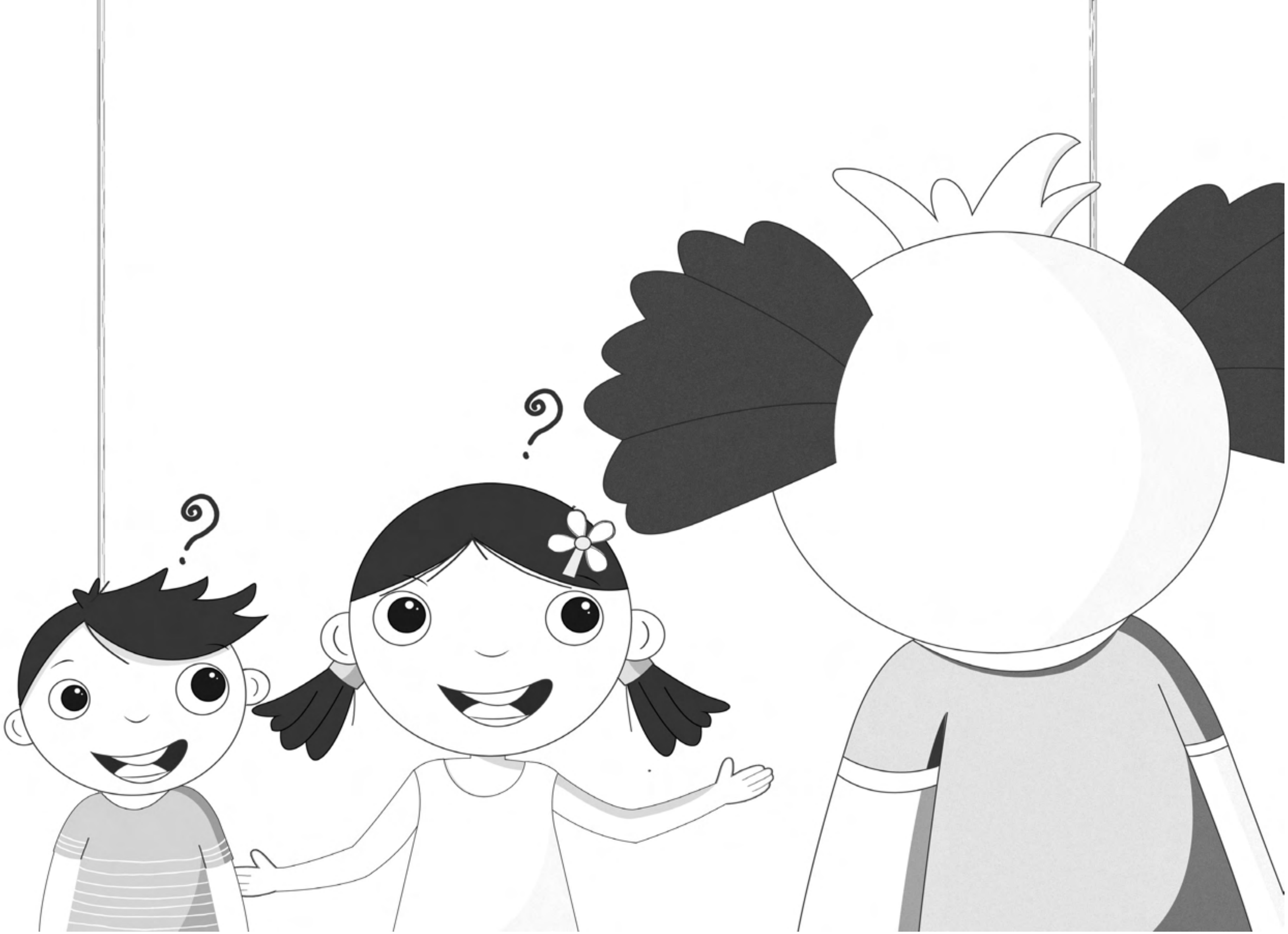

ក្មេងៗក៏សួរទៅ ខេទីភ្លាម « ពិតមែនឬ? ចុះអ្នកធ្លាប់ទៅដល់ចុងឥន្ទធនូទេ? »

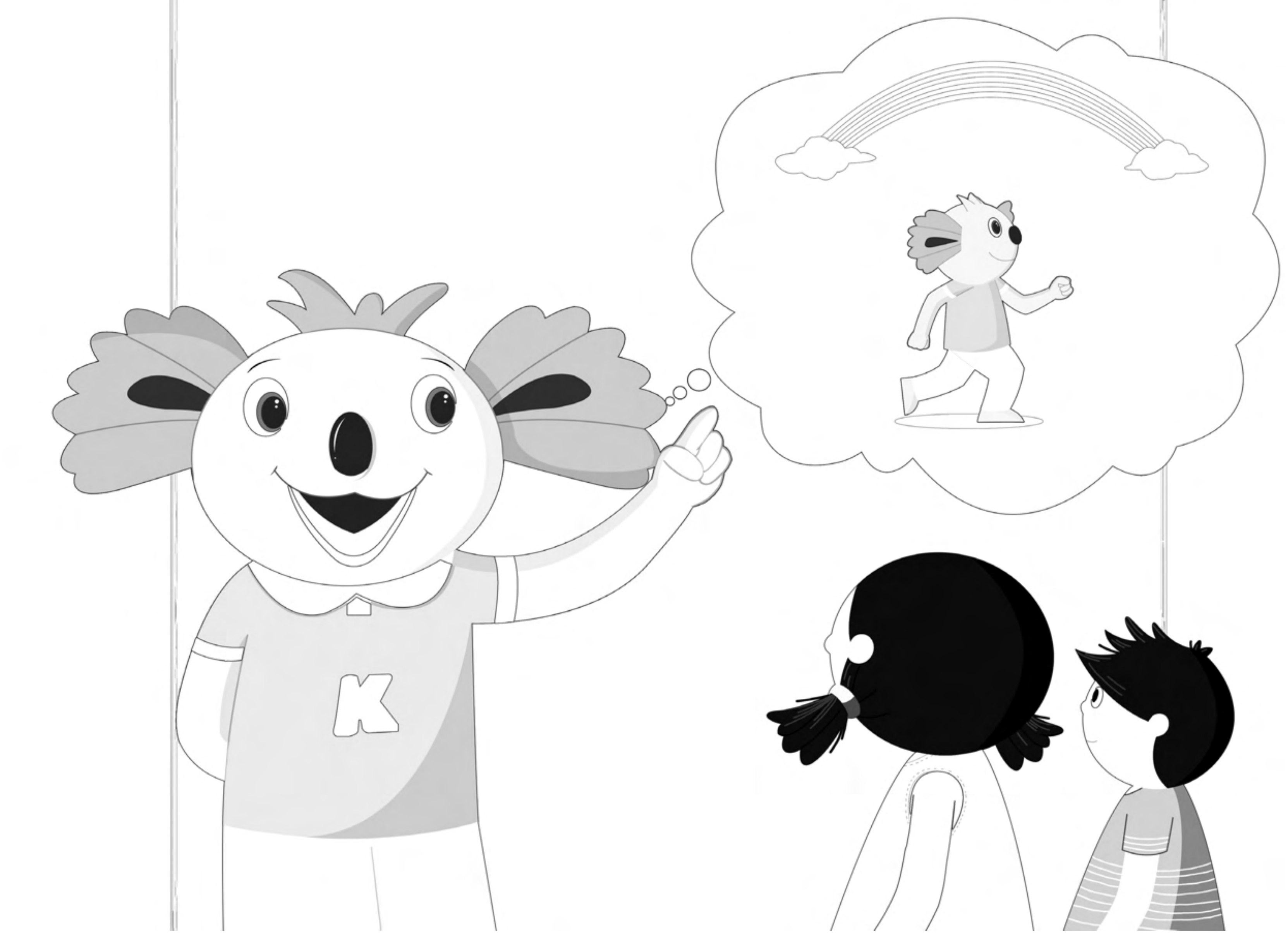

ខេទីក៏ឆ្លើយ « ខ្ញុំធ្លាប់ខំសាកទៅប៉ុន្មានដងដែរ តែរាល់ដងឱ្យតែមុនពេលខ្ញុំទៅដល់ចុងឥន្ទធនូនោះ វាតែងបាត់ខ្លួនជានិច្ច។ នៅពេលយើងធ្វើដំណើរ ឥន្ទធនូហាក់បីដូចជាធ្វើដំណើរតាមយើងអ៊ីចឹងដែរ។ ឥឡូវ នៅពេលខ្ញុំឃើញវា ខ្ញុំមិនដើរតាមវាទៀតទេ តែខ្ញុំចូលចិត្តអង្គុយមើលពណ៌របស់វាទៅវិញ »។

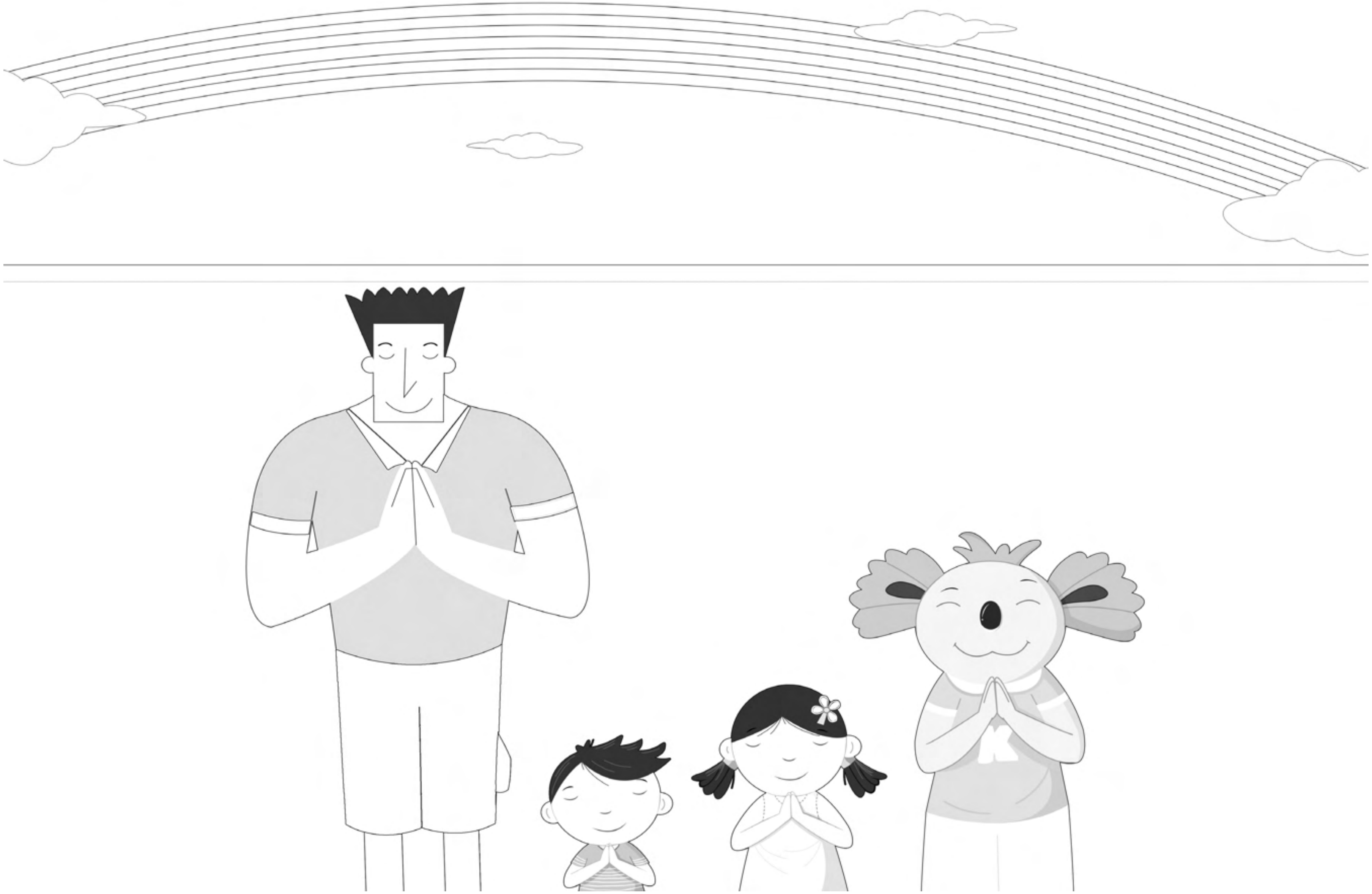

« តែខ្ញុំនៅតែចូលចិត្តប្រាប់បំណងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំទៅឥន្ទធនូអ៊ីចឹង... »
ដូច្នេះពួកគេទាំងបួននាក់ក៏នៅមើលឥន្ទធនូរហូតដល់វាបាត់ខ្លួន
ហើយពួកគេក៏បានប៉ងប្រាថ្នាក្នុងចិត្តប្រាប់ទៅឥន្ទធនូផងដែរ។